



Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Magozwe / Magozwe

Skriven av: Lesley Koyi

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Espen Strangere-Johannessen (nb), Erika

Braas (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<http://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

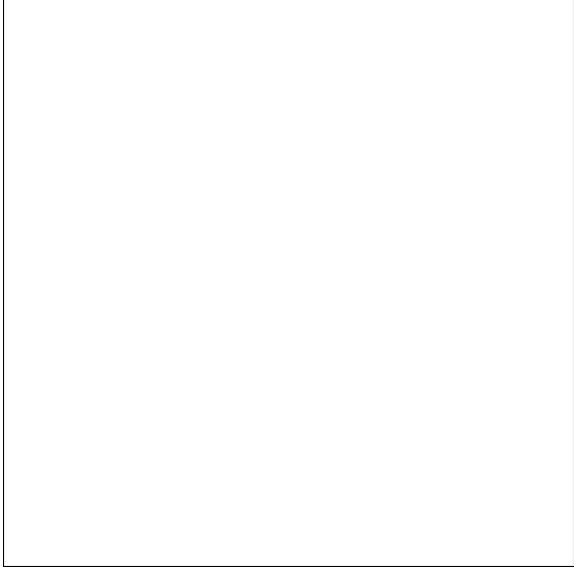
Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 4.0 Internasjonal Licens](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv).

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.sv>

Magozwe

Magozwe



✎ Lesley Koyi

👤 Wiehan de Jager

📖 Espen Strangere-Johannessen

😊 norska (bokmål) / svenska

|| nivå 5

(utan bilder)





I den travle byen Nairobi, langt fra det trygge livet hjemme, bodde det en gjeng hjemløse gutter. De tok hver dag akkurat som den kom. En morgen pakket guttene sammen mattene sine etter at de hadde sovet på det kalde fortauet. For å fordrive kulden lagde de et bål av søppel. En av guttene i gjengen var Magozwe. Han var den yngste.

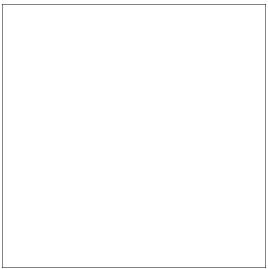
...

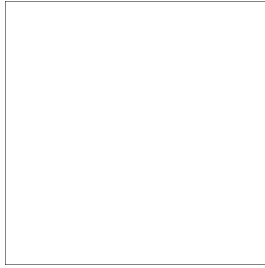
I den stora staden Nairobi, långt ifrån ett tryggt hem, bodde en grupp hemlösa pojkar. De levde dagen som den kom. En morgon packade pojkarna ihop sina mattor efter att ha sovit på den kalla trottoaren. För att värma upp sig gjorde de upp en eld av skräp. En av pojkarna var Magozwe. Han var yngst.

Da Magozwes foreldre døde, var han bare fem år. Han dro for å bo med onkelen sin. Denne mannen brydde seg ikke om barnet. Han ga ikke Magozwe nok mat. Han tvang gutten til å jobbe hardt.

...

Når Magozwes forældre dog var han bare fem år gammel. Han fikk bo med sin farbror. Hans farbror brydde sig ikke om barnet. Han gav inte Magozwe tillräckligt med mat. Han tvingade pojken att arbeta hårt.





Hvis Magozwe klagde eller stilte spørsmål, slo onkelen hans ham. Når Magozwe spurte om han kunne gå på skolen, slo onkelen hans ham og sa: «Du er for dum til å lære noe som helst.» Etter tre år med denne behandlingen rømte Magozwe fra onkelen sin. Han begynte å bo på gata.

...

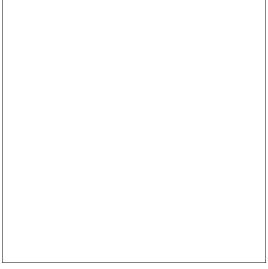
Om Magozwe klagade eller ifrågasatte så slog hans farbror honom. Når Magozwe frågade om man kunde få gå i skolan slog hans farbror honom och sa: "Du är för dum för att lära dig någonting." Efter tre år med denna behandling rymde Magozwe från sin farbror. Han började bo på gatan.



Magozwe satt på tunet ved huset med det grønne taket og leste en barnebok fra skolen. Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir lærer», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Han heter Magozwe», svarte Magozwe med et smil.

...

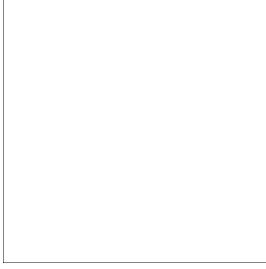
Magozwe satt i trädgården till huset med det gröna taket och läste en bok från skolan. Thomas kom och satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir lärare," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Han heter Magozwe", svarade Magozwe med ett leende.



Livet på gata var vanskelig, og de fleste guttene slet hver dag bare for å finne mat. Noen ganger ble de arrestert, andre ganger ble de slått. Når de ble syke, var det ingen som kunne hjelpe dem. Gjengen var avhengig av de få pengene de fikk fra å tige og fra å selge plast og annet til resirkulering. Livet var enda vanskeligere på grunn av slåsskamper med rivaliserende gjenger som ville ha kontroll over deler av byen.

...

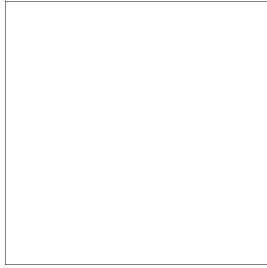
Gatulivet var hårt og de fleste av pojkarna kjempede varje dag med att få mat. Ibland blev de anhallna, ibland blev de slagna. När de var sjuka fanns det ingen som hjälpte dem. Gruppen var beroende av den lilla summa pengar de tjänade på att tigma, och från att sälja plast och annan återvinning. Livet var ännu svårare på grund av bråk med rivaliserande grupper som ville ha kontroll över vissa delar av staden.



Magozwe begynte på skolen, og det var vanskelig. Han hadde mye å ta igjen. Av og til ville han gi opp. Men han tenkte på piloten og fotballspilleren i barnebøkene. Som dem ga han ikke opp.

...

Magozwe började skolan och det var svårt. Han hade mycket att ta igen. Ibland ville han ge opp. Men han tänkte på piloten och fotbollsspelaren i böckerna. Precis som de tänkte han inte ge opp.



En dag mens Magozwe lette i noen søppelbøtter, fant han en gammel fillete barnebok. Han fjernet møkka fra den og la den i sekken sin. Hver påfølgende dag tok han ut boka og så på bildene. Han visste ikke hvordan han skulle lese ordene.

...

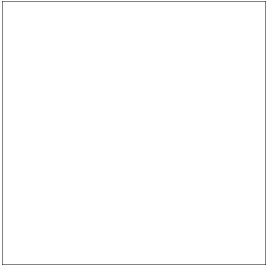
En dag medan Magozwe tittade i sopkorgarna hittade han en gammal barnbok. Han gjorde ren den och la den i sin påse. Han tog fram boken varje dag och tittade på bilderna. Han visste inte hur han skulle läsa orden.



Dermed flyttet Magozwe inn i et rom i et hus med grønt tak. Han delte rommet med to andre gutter. Til sammen var det ti barn som bodde i det huset. Sammen med tante Cissy og mannen hennes, tre hunder, en katt og en gammel geit.

...

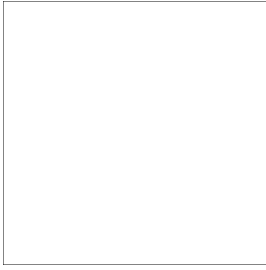
Och så kom det sig att Magozwe flyttade in i ett rum i ett hus med grönt tak. Han delade rum med två andra pojkar. Allt som allt bodde tio barn i huset, tillsammans med tant Cissy och hennes man, tre hundar, en katt och en gammal get.



Bildene fortalte fortellingen om en gutt som vokste opp til å bli pilot. Magozwe pleide å dagdrømme om å bli pilot. Noen ganger innbilde han seg at han var gutten i fortellingen.

...

Bilderna berättade om en pojke som växte upp och blev pilot. Magozwe dagdrömde om att bli en pilot. Ibland fantiserade han om att han var pojkens i boken.



Han snakket om det han var redd for med Thomas. Med tiden forsikret mannen gutten om at livet kunne bli bedre på det nye stedet.

...

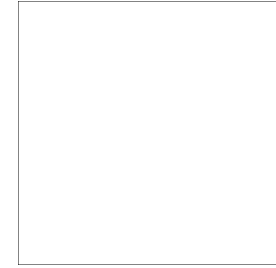
Han berättade om sin rädsla för Thomas. Med tiden kunde mannen övertyga pojkens om att livet skulle bli bättre på det nya stället.



Det var kaldt og Magozwe stod langs veien og tigget. En mann gikk bort til ham. «Hei, jeg heter Thomas. Jeg bor i nærheten, på et sted der du kan få deg noe å spise», sa han og pekte på et gult hus med blått tak. «Jeg håper du drar dit for å få deg litt mat?» spurte han. Magozwe så på ham, og deretter på huset. «Kanskje», sa han og gikk.

...

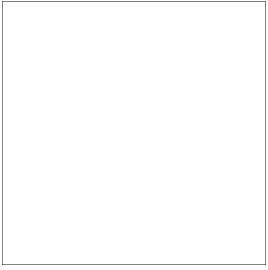
Det var kallt och Magozwe stod vid sidan av vägen och tiggde. En man kom fram till honom. "Hej, jag heter Thomas. Jag arbetar här i nærheten på ett ställe där du kan få något att äta," sa mannen. Han pekade på ett gult hus med blått tak. "Jag hoppas att du går dit och får lite mat?" frågade han. Magozwe tittade på mannen, och sedan på huset. "Kanske", sa han och gick iväg.



Magozwe tenkte på dette nye stedet og på å gå på skolen. Hva om onkelen hans hadde rett, og han var for dum til å lære noe? Hva om de slo ham på dette nye stedet? Han var redd. «Kanskje det er bedre å bo på gata», tenkte han.

...

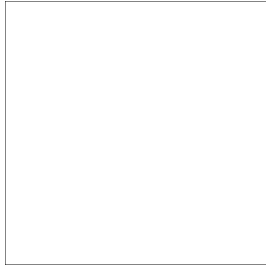
Magozwe tänkte på det nya stället och om att gå i skolan. Tänk om hans farbror hade rätt och att han var för dum för att lära sig någonting? Tänk om de slog honom på det nya stället? Han var rädd. "Kanske är det bättre att bo på gatan?" tänkte han.



I månedene som fulgte ble de hjemløse guttene vant til å se Thomas. Han likte å snakke med folk, spesielt de som bodde på gata. Thomas hørte på fortellinger om livene til folk. Han var seriøs og tålmodig, aldri frekk eller respektløs. Noen av guttene begynte å dra til det gule og blå huset for å få mat midt på dagen.

...

Under månederna som fulgte vande de hemlösa pojkarne sig vid att se Thomas. Han tyckte om att prata med människor, speciellt med folk som bodde på gatan. Thomas lyssnade på berättelserna om människors liv. Han var allvarlig och tålmodig, aldrig oartig eller respektlös. Några av pojkarna började gå till det blå-gula huset för att få lunch.



Omkring Magozwes tiende fødselsdag ga Thomas ham en ny barnebok. Det var fortellingen om en landsbygutt som vokste opp til å bli en berømt fotballspiller. Thomas leste den fortellingen for Magozwe mange ganger, helt til han en dag sa: «Jeg synes det er på tide at du går på skolen og lærer å lese. Hva synes du?» Thomas forklarte at han visste om et sted hvor barn kunne bo og gå på skole.

...

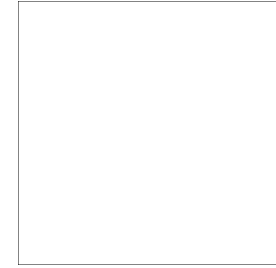
Ungefär vid Magozwes tionde födelsedag gav Thomas honom en ny bok. Det var en berättelse om en bypojke som växte upp och blev en berömd fotbollsspelare. Thomas läste berättelsen för Magozwe många gånger tills han en dag sa: "Jag tror det är dags att du går i skolan och lärde dig att läsa. Vad tror du?" Thomas förklarade att han visste ett ställe där barn kunde bo och gå i skolan.



Magozwe satt på fortauet og kikket i bildeboka da Thomas kom og satte seg ved siden av ham. «Hva handler fortellingen om?» spurte Thomas. «Den handler om en gutt som blir pilot», svarte Magozwe. «Hva heter gutten?» spurte Thomas. «Jeg vet ikke, jeg kan ikke lese», svarte Magozwe lavt.

...

Magozwe satt på trottoarkanten och tittade på bilderna i sin bok när Thomas satte sig bredvid honom. "Vad handlar berättelsen om?" frågade Thomas. "Den handlar om en pojke som blir pilot," svarade Magozwe. "Vad heter pojken?" frågade Thomas. "Jag vet inte, jag kan inte läsa," sa Magozwe tyst.



Da de møttes, begynte Magozwe å fortelle sin egen historie til Thomas. Det var historien om onkelen hans og hvorfor han rømte hjemmefra. Thomas snakket ikke mye, og han sa ikke til Magozwe hva han skulle gjøre, men han lyttet alltid oppmerksomt. Noen ganger snakket de sammen mens de spiste i det gule huset med det blå taket.

...

När de lärde känna varandra började Magozwe berätta sin egen historia för Thomas. Den handlade om hans farbror och varför han rymde. Thomas sa inte så mycket, och han talade inte om för Magozwe vad han borde göra. Istället lyssnade han noga. Ibland pratade de när de åt i huset med det blåa taket.